{Sayyidu Al-Istighfar

Ông Shaddad bin Aws thuật lại lời Nabi đã nói: {Sayyidu Al-Istighfar là nói: Ol lo hum an ta Rab bi la i la ha il la an ta, kho laq ta ni wa a na 'ab du ka, wa a na 'a la ah di ka wa wa' di ka mas ta to' tu, a 'u zdu bi ka min shar ri ma so na' tu, a bu u la ka bi ne' ma ti ka a lây ya, wa a bu u la ka bi zdam bi, fagh fir ly, fa in na hu la yagh fir ruzd zdu nu ba il la an ta} - {Lạy Allah, Ngài là Thượng Đế của bề tôi, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ngài đã tạo ra bề tôi còn bề tôi là kẻ tôi tớ của Ngài; bề tôi tuân theo giao ước của Ngài hết sức có thể. Bề tôi cầu xin Ngài che chở tránh xa những điều xấu mà bề tôi đã phạm phải. Bề tôi xin thừa nhận ân huệ mà Ngài đã ban cho bề tôi, và bề tôi xin thừa nhận tội lỗi của bề tôi. Xin Ngài hãy tha thứ cho bề tôi, bởi quả thật, không ai có quyền tha thứ ngoại trừ một mình Ngài.} Người nói: {Vào ban ngày, người nào nói lời Istighfar này bằng niềm tin kiên định rồi chết đi trước buổi chiều thì sẽ là cư dân của Thiên Đàng. Vào ban đêm, người nào nói lời Istighfar này bằng niềm tin kiên định rồi chết đi trước khi trời sáng thì sẽ là cư dân của Thiên Đàng.}

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari ghi]

Nabi cho biết rằng có những lời để tìm kiếm sự tha thứ, và lời tốt nhất và vĩ đại nhất trong số đó là người bề tôi nói: {Ol lo hum an ta Rab bi la i la ha il la an ta, kho laq ta ni wa a na 'ab du ka, wa a na 'a la ah di ka wa wa' di ka mas ta to' tu, a 'u zdu bi ka min shar ri ma so na' tu, a bu u la ka bi ne' ma ti ka a lây ya, wa a bu u la ka bi zdam bi, fagh fir ly, fa in na hu la yagh fir ruzd zdu nu ba il la an ta} Ý nghĩa: "Lạy Allah, Ngài là Thượng Đế của bề tôi, không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài. Ngài đã tạo ra bề tôi còn bề tôi là kẻ tôi tớ của Ngài; bề tôi tuân theo giao ước của Ngài hết sức có thể. Bề tôi cầu xin Ngài che chở tránh xa những điều xấu mà bề tôi đã phạm phải. Bề tôi xin thừa nhận ân huệ mà Ngài đã ban cho bề tôi, và bề tôi xin thừa nhận tội lỗi của bề tôi. Xin Ngài hãy tha thứ cho bề tôi, bởi quả thật, không ai có quyền tha thứ ngoại trừ một mình Ngài." Người bề tôi trước hết thừa nhận Allah là Đấng Duy Nhất, và rằng Allah là Đấng Tạo Hóa của mình, Ngài không có đối tác trong việc được thờ phượng, rằng y tuân thủ những gì Allah Toàn Năng đã giao ước với mình, rằng y có đức tin vào Ngài, vâng phục Ngài tùy theo khả năng của mình, bởi vì dù có thờ phượng bao nhiêu đi nữa, người bề tôi cũng không thể làm được tất cả những gì Allah đã truyền cho mình, cũng như không thể làm được những điều cần thiết để tạ ơn về các phước lành, mà phải cầu đến Allah và nương náu nơi Ngài, y xin Ngài che chở khỏi điều xấu mà mình đã làm. Và y thừa nhận với Ngài về phước lành mà Ngài đã ban cho mình, y thú nhận tội lỗi và sự bất tuân của mình. Sau lời cầu xin này với Allah, y cầu xin Ngài tha thứ cho mình bằng cách che đậy tội lỗi của y và bảo vệ y khỏi tội lỗi của chúng lòng thương xót và nhân từ của Ngài, vì không ai có thể tha thứ tội lỗi ngoại trừ Ngài, Đấng Toàn Năng và Uy Nghiêm. Sau đó, Thiên Sứ của Allah bảo rằng đó là một trong những lời tụng niệm buổi sáng và buổi tối, vì vậy ai đọc nó với niềm tin kiên định, hiểu nội dung ý nghĩa của nó, và tin vào nó, vào đầu ngày, giữa bình minh và hoàng hôn, tức là là thời điểm trong ngày, và sau đó chết, sẽ vào Thiên Đàng. Ai nói điều đó vào ban đêm, từ hoàng hôn cho đến bình minh và chết trước bình minh, sẽ được vào Thiên

Đàng.